

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817897297
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5817897297.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Mgr. Miroslava Mazúcha, na neverejnom zasadnutí konanom 23. mája 2019 o sťažnosti odsúdeného R. L. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/4/2017 z 30.4.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného R. L. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo napadnutým uznesením, sp.zn. 0T/4/2017 z 30.4.2019 podľa § 419 ods. 1 Tr. por., § 420 Tr. por. s poukazom na § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený R. L. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/4/2017 z 23.1.2017, neosvedčil a nariadil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Podľa § 419 ods. 4 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. okresný súd zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený R. L.. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na to, že premenu trestu poukazuje za neprimerane prísny postup. S výnimkou jedného skutku viedol počas plynutia skúšobnej doby riadny život. Nastúpenie do výkonu trestu by malo na rodinu odsúdeného extrémne negatívny dopad. Odsúdený žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou, tromi maloletými deťmi, svojou matkou Z. L. a jej bratom U. S., ktorý trpí mentálnym postihnutím. Najmladšia dcéra odsúdeného trpí vážnymi zdravotnými problémami, a to najmä arytmiou srdca, extra systolami srdca, anémiou ťažkého stupňa a kontrakciou malíčkov na oboch rukách, s ktorou diagnózou absolvuje v júni 2019 operáciu. Odsúdený taktiež pomáha svojej matke so starostlivosťou o jej mentálne postihnutého brata. Odsúdený je živnostník v oblasti stavebníctva. Manželka je na rodičovskej dovolenke. Odsúdený je teda živiteľom rodiny a všetci členovia sú na neho finančne odkázaní. Všetky listinné dôkazy preukazujúce tieto skutočnosti (a to najmä zdravotné záznamy najmladšej dcéry H. a stanovisko obce k osobe odsúdeného) odsúdený predložil prvostupňovému súdu na verejnom zasadnutí dňa 30.04.2019. Tieto osobné a majetkové pomery odsúdeného považujeme za mimoriadne, ktoré by mal odvolací súd pri rozhodovaní o sťažnosti zohľadniť. Zároveň chceme poukázať na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.12.2016, sp. zn. 3Tos/121/2016, ktorý rozhodoval v obdobnom skutkovom prípade a po preskúmaní dospel k nasledujúcemu záveru:

„Za takýchto okolností pokiaľ sa aj odsúdený dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky spočívajúcom vo vedení motorového vozidla po požití alkoholických nápojov, avšak počas plynutia skúšobnej doby vynakladá značné úsilie za účelom zabezpečenia svojej rodiny, ako aj splácania rodinných dlhov, dospel krajský súd k záveru, že vzhľadom na mimoriadne ťaživú finančnú situáciu odsúdeného, s poukazom najmä na jeho snahu riadne sa starať o viacerých členov svojej rodiny, možno konštatovať, že aj napriek jednému pochybeniu, ktorého sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby, keď spáchal prečin, sa v skúšobnej dobe osvedčil.“

Je toho názoru, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného dostatočne neprihliadal na mimoriadne majetkové a osobné pomery odsúdeného, ktoré odsúdený na verejnom zasadnutí deklaroval a preukázal listinnými dôkazmi, a to najmä na skutočnosť, že odsúdený má v osobnej starostlivosti dcéru H. s vážnymi zdravotnými problémami, pomáha svojej matke so starostlivosťou o jej brata, ktorý trpí mentálnym postihnutím, ako aj na skutočnosť, že finančné zabezpečenie celej rodiny je na odsúdenom. V prípade nastúpenia odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody by sa rodina ocitla vo finančnej tiesni a dostala by sa do ťaživej životnej situácie. Taktiež prvostupňový súd dostatočne neprihliadal na skutočnosť, že odsúdený svoj skutok, ktorý spáchal v skúšobnej dobe (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona) úprimne oľutoval. Je si vedomý porušenia povinností, čo si v však v tom čase plne neuvedomil. Na základe vyššie uvedeného, najmä s prihliadnutím na nepriaznivé osobné a rodinné pomery, ktoré by sa v prípade nástupu do výkonu trestu odňatia slobody stali pre ostatných členov jeho rodiny ťažko riešiteľnými, resp. neriešiteľnými, odsúdený týmto žiada odvolací súd, aby zrušil uznesenie Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/4/2017 zo dňa 30.4.2019 a podľa § 419 ods. 1 Tr. por. a § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený R. L. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/4/2017 zo dňa 30.4.2019, osvedčil, resp. určil primeranú skúšobnú dobu.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, prihliadnúc pritom i na prípadné chyby, ktoré neboli sťažnosťou vytýkané, a zistil, že sťažnosť odsúdeného R. L. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj vo vykonávacom konaní. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či podmiennečne odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a či vyhovelo uloženým podmienkam. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahraďiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený R. L. sa v skúšobnej dobe odsúdenia na trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený, neosvedčil.

Treba stručne pripomenúť, že trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/4/2017 z 23.1.2017 bol R. L. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 22 mesiacov. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 26 mesiacov. Predmetný trestný rozkaz vo vzťahu k odsúdenému nadobudol právoplatnosť 1.2.2017. Základná skúšobná doba plynula odsúdenému od 2.2.2017 do 2.12.2018.

Skutkovým základom právoplatného trestného rozkazu bolo zistenie, že odsúdený dňa 21.12.2017 v čase okolo 23.15 hod., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol motorové vozidlo zn. SEAT ALHAMBRA, ev.č. NO 536 BS po ceste číslo I/78 v obci X. S., pričom pri rodinnom dome číslo XXX bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Námestovo, pričom bol vyzvaný na vykonanie

dychovej skúšky na zistenie alkoholu v dychu, ktorej sa odmietol podrobiť a taktiež sa odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi.

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/4/2017 vyplýva, že R. L. v procesnom postavení obvineného k stíhanému skutku okrem iného uviedol, že v pohostinstve Bocian v obci Q. stretol svojich kamarátov, pil s nimi alkohol, pivo aj tuhý alkohol, vodku. Vypil dosť veľa, asi do záverečnej. Nevie uviesť ďalšie podrobnosti, nakoľko si len málo pamätá. Matne si pamätá, že na svojom vozidle odchádzal domov do X. S., kde ho zastavili policajti. Cestou domov vôbec nezbadal, že ho zastavujú. Táto udalosť ho veľmi mrzí, je dobré, že sa nikomu nič nestalo. Požiadal súd, aby mu bol uložený miernejší trest, nakoľko vodičský preukaz ako živnostník potrebuje. Svoje konanie oľutoval a sľuboval, že sa to už nebude opakovať.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/4/2017 vyplýva aj skutočnosť, že vodič (odsúdený) od miestneho pohostinstva zv. Bocian nepoužil znamenie o zmene smeru jazdy, vodič neúmerne zvyšoval rýchlosť jazdy, pričom počas vedenia tohto vozidla prechádzal z jedného smeru jazdného pruhu do druhého, teda do protismeru a späť. Príslušníci polície sa snažili toto vozidlo zastaviť použitím svetelného výstražného znamenia a znamenia STOP na služobnom motorovom vozidle, na ktoré však vodič vozidla vôbec nezareagoval.

Ďalej bolo zistené, že odsúdený R. L. v čase základnej skúšobnej doby - dňa 8.3.2018 sa dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktoré bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/22/2018 z 10.3.2018, právoplatným dňa 10.3.2018 na úhrnný peňažný trest vo výmere 1.000,- Eur. Zároveň mu bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 31 dní pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený. Odsúdenému bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov. Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že odsúdený peňažný trest zaplatil 16.3.2018.

Skutkovým základom právoplatného trestného rozkazu bolo zistenie, že R. L. dňa 8.3.2018 v čase okolo 15.10 hod. viedol pod vplyvom alkoholu motocykel Suzuki Burgman bez evidenčného čísla, po ceste č. I/78 v smere od obce Rabča na horný koniec obce X. S., pritom bol v blízkosti domu č. XXX zastavený a kontrolovaný hliadkou OR PZ ODI Dolný Kubín, počas kontroly sa podrobil dychovej skúške na zistenie alkoholu prístrojom AlcoQuant 6020 plus č. A409024 a bola mu nameraná hodnota 1,02 mg etanolu v litri vydýchnutého vzduchu, a takto konal aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/4/2017 z 23.1.2017, právoplatným dňa 1.2.2017 (správne malo byť uvedené trestným rozkazom - pozn. nadriadeného súdu), mu bol za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 26 mesiacov, ktorý v čase skutku trval.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní otázky, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Pri posudzovaní otázky, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, je relevantné to, či viedol riadny život a či vyhovel uloženým podmienkam, pričom treba skúmať správanie odsúdeného počas celej skúšobnej doby a hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Krajský súd poukazuje aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmiennečne odložený trest treba vykonať (R 19/1976).

Skutočnosť, že odsúdený bol v skúšobnej dobe uznaný za vinného zo spáchania trestného činu, resp. priestupku, nemožno v každom prípade automaticky posudzovať ako dôvod na nariadenie výkonu trestu. Tu treba rozlišovať závažnosť trestného činu, priestupku spáchaného v skúšobnej dobe a treba zisťovať,

či odsúdený má snahu napraviť sa a viesť riadny život. V prípade spáchania priestupku je rozhodujúca materiálna stránka priestupku a nie jeho právne (formálne) posúdenie.

Je nesporné, že R. L. bol právoplatne odsúdený za dva úmyselné trestné činy, ktorých sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. V okolnostiach danej veci je nepochybné, že trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. spáchal podobným spôsobom ako trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., za ktorý bol právoplatne odsúdený v teraz prejednáwanej veci sp. zn. OT/4/2017. Možno tiež konštatovať, že R. L. je osobou, ktorá opakovaným páchaním trestných činov v cestnej doprave ukázala svoju nespôahlivosť a nespôsobilosť na vedenie motorových vozidiel. Ani trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel uložený súdom, nebol pre neho dostatočným poučením a i napriek tomu sa opäť dopustil protiprávneho konania na úseku cestnej premávky, opakovane pod vplyvom alkoholu. V súvislosti s vedením motocykla v čase podmieneného odsúdenia, ako aj v čase plynutia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel a pod značným vplyvom alkoholu neboli zistené žiadne mimoriadne alebo výnimočné okolnosti, ktoré by vyznievali v prospech odsúdeného. Práve naopak, bolo preukázané, že odsúdený patrí medzi nezodpovedných a nedisciplinovaných vodičov. Z obsahu pripojeného trestného spisu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/22/2018 krajský súd zistil, že odsúdený dňa 8.3.2018 pracoval na rekonštrukcii požiarnej zbrojnice v obci X. S., ktorá sa nachádza neďaleko jeho trvalého bydliska (cca 20 m, podľa vyjadrenia odsúdeného). Do práce išiel na svojom motocykli zn. SUZUKI Burgman, a to aj napriek tomu, že si bol vedomý toho, že má zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Počas dňa a pracovných povinností požíval aj alkoholické nápoje. Vypil asi osem desať stupňových pív. Napriek pozitívnemu alkoholu sa odsúdený rozhodol, že domov pôjde na motocykli. Keď sa nachádzal tesne pred domom, zišiel na pole, kde ho začalo šmýkať. Vtedy ku nemu prišli policajti. Odsúdený vôbec nezaregistroval, že by bol hliadkou polície zastavovaný. Zo spisu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/22/2018 vyplýva aj skutočnosť, že odsúdený bol v obci X. S. pri dome č. XXX predpísaným spôsobom zastavovaný zastavovacím terčíkom kývaním ruky hore dolu. Odsúdený ako vodič motocykla pokračoval v jazde ďalej smerom k domu č. XXX na poľnú cestu, kde sa snažil hliadke uniknúť. Následne na to uviazol v snehu na poľnej ceste a zastavil.

Zo správania odsúdeného počas skúšobnej doby je teda zrejmé, že výkon podmieneného trestu zjavne nepostačuje na jeho nápravu, pretože odsúdený napriek uloženému podmienenému trestu naďalej nerešpektoval rozhodnutia štátnych orgánov, ani samotný zákon. Podmienené odsúdenie ho neovplyvnilo natoľko, aby si uvedomil, že je povinný, podobne ako ostatní občania tejto republiky viesť riadny život, naviac ak „nad ním visel Damoklov meč“ v podobe hrozby výkonu trestu v prípade porušenia základných pravidiel spolunažívania medzi občanmi.

Pri vyhodnotení najmä osobnostného postoja odsúdeného s rešpektovaním zákonov platných v Slovenskej republike nemožno prehliadnúť, že má výrazné sklony k páchaniu protispoločenského konania a zákony nie je schopný rešpektovať ani po uložení príslušných sankcií.

Za takejto situácie nemožno vysloviť iné, len že odsúdený R. L. nevedol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život. Na zabezpečenie účelu trestu u odsúdeného, najmä za účelom zabezpečenia funkcie individuálnej, ale aj generálnej prevencie, je potrebné odsúdenému nariadiť výkon trestu odňatia slobody.

Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd správne odsúdeného zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pre takéto rozhodnutie boli splnené všetky tam predpokladané podmienky, a teda že nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

K sťažnostným dôvodom nadriadený súd poznamenáva, že sú len iným právnym hodnotením existujúceho skutkového stavu a neobsahujú žiadne skutočnosti, ktoré by okresnému súdu v čase jeho rozhodovania známe neboli. Krajský súd naviac poznamenáva, že v slovenskej spoločnosti je úplne bežné, že maloleté deti a manželka sú závislé na jedinom príjme, a to na príjme otca a manžela. Pokiaľ existuje takáto situácia aj v rodine odsúdeného, nejde teda o žiadnu mimoriadnu situáciu, ktorá by bola v populácii neobvyklá, a preto nemôže byť dôvodom pre vyslovenie, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil. Rovnako ani nepriaznivý zdravotný stav mal. dcéry, na ktorý poukazuje odsúdený v písomných dôvodoch svojej sťažnosti, v okolnostiach danej veci nie je dôvodom pre vyslovenie, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil.

V kontexte sťažovateľovej špecifickej argumentácie, ktorou odôvodňuje porušenie princípu právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, krajský súd poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva zdôrazňuje, že rozdielna judikatúra v skutkovo rovnakých, prípadne podobných veciach je prirodzenou súčasťou vnútroštátneho súdneho systému (v zásade každého súdneho systému, ktorý nie je založený na precedensoch ako prameňoch práva). Pokiaľ odsúdený v sťažnosti poukazuje na rozhodnutie vydané Krajským súdom v Žiline v inej podobnej trestnej veci treba stručne uviesť, že v rámci hierarchie všeobecných súdov išlo o rozhodnutie nadriadeného orgánu o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu súdu nižšieho stupňa, ktorým krajský súd v prejednávanej veci nie je viazaný. Treba tiež uviesť, že v uvedenom sťažnostnom konaní sa síce rozhodovalo o tej istej právnej otázke (t.j. o osvedčení, resp. o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia), avšak za úplne inej skutkovej situácie.

S ohľadom na uvedené okolnosti krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného R. L. zamietol, pretože nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.